

Repliek

Hooggeachte Vergadering,

Geachte aanwezigen in welke hoedanigheid of met welke titel ook,
Geachte Voorzitter van de jonge balie,
Geachte openingsredenaar,

Welkom en dank om hier aanwezig te zijn in de ontwijde Kerk van Erembodegem-Terjoden op onze langverwachte plechtige openingszitting.

Ik vermoed dat sommigen onder jullie mij enig chauvinisme zullen verwijten en ik kan jullie die gedachte zeker niet kwalijk nemen. Het is immers juist dat ik op een boogscheut hiervandaan woon en kantoor houd, maar het waren veeleer de omstandigheden die de jonge balie dwongen naar hier uit te wijken.

Immers, in Dendermonde bleken voor de op 2 december 2021 geplande openingsrede verhuis- en verbouwingswerken aan de gang zodat geen enkele geschikte zaal, en er zijn er daar al niet veel, beschikbaar was.

In Aalst bleek de werf ook al bezet, en corona indachtig hadden we nood aan een echte grote zaal, zodat we hier terecht kwamen in deze voormalige prachtige kerk.

Alles was voorbereid met het oog op de rede op 2 december, maar enkele dagen ervoor besliste de COVID pandemie er anders over. Tweede jaar op rij geen plechtige openingszitting van de balie Dendermonde en dit als enige Vlaamse balie.

Dendermonde is immers traditioneel de hekkensluiter van de 8 Vlaamse balies: na Limburg, Leuven, West-Vlaanderen, Antwerpen, Gent, Oudenaarde en Brussel Nederlands zou het onze beurt zijn, COVID dacht er anders over.

Ik moet u bekennen dat ik tot voor kort dacht niet alleen de eerste vrouwelijke stafhouder van onze balie te zijn, maar ook de eerste zonder plechtige openingszitting en bijgevolg zonder mogelijkheid tot repliek.

Of ik hierdoor nu de best voorbereide ben? Onze openingsredenaar is in elk geval diegene met de meeste voorbereidingstijd.

Voor mij wordt het de eerste en ook enige repliek die ik als Stafhouder zal mogen geven, dus geen herkansing mogelijk.

Geachte openingsredenaar,

De verwachtingen lagen zeer hoog, niet alleen bij mij, maar ook bij velen hier aanwezig en niet in het minst bij uw gewezen collega stafhouders die u allemaal reeds persoonlijk had uitgenodigd, nog voor ik één letter van uw rede of moet ik zeggen pleidooi te zien had gekregen.

Werden deze hoge verwachtingen ingelost?

U heeft uiteraard in uw welkgekende en door zeer velen gesmaakte stijl ons onderhouden, u schetste ons bij wijlen evenwel een eerder neagtief beeld van de toekomst alsof het u niet meer afgaat mee vooruit te denken, zo ken ik u niet. Misschien toch last van de leeftijd? Of is het eerder dat Calimero-gevoel?

Laat mij starten bij het begin van uw uiteenzetting:

U wordt geacht hier een rede te houden maar vangt onmiddellijk aan met de mededeling dat het een pleidooi wordt. Een pleidooi met alle aanwezige advocaten, u inclusief als cliënten.

En waar is de Rechter? Is het niet zo dat u zich in een pleidooi tot de rechter wendt en in geen geval tot uw cliënt wiens verdediging u waarneemt?

U legt bovendien uw publiek dus uw cliënten het zwijgen op, ze moeten zitten en u verplicht hen tot luisteren. Is het in realiteit niet de rechter die zit en naar uw pleidooi luistert?

Wie is hier dan de Rechter? Krijg ik deze taak hier toebedeeld? Ik denk het niet want ook ik ben advocaat en dus ook één van uw cliënten. Of bent u, openingsredenaar, ook uw eigen rechter? “Nemo iudex in propria causa” is nochtans een regel die u meer dan wel bekend is.

Ik zou hier mijn repliek kunnen beëindigen, hooggeachte vergadering, maar ik geef toe, dat vond zelfs ik wat te kort.

Geachte openingsredenaar,

U komt vervolgens bij de titel van uw rede “pro domo nostra” en legt ons twee spraakmakende pleidooien van Cicero uit. In de tijd van Cicero waren recht en retorica nauw met elkaar verbonden en “booming business”.

De retorica ontstond in de Oudgriekse cultuur, terwijl het recht tot ontwikkeling is gekomen tgv het Romeinse imperialisme, de combinatie van de twee leidde tot het Romeinse recht dat ten gronslag ligt aan ons recht.

Uw keuze voor Cicero is niet zomaar. U meent dat Cicero de Jef Vermassen van zijn tijd is, maar ook tussen u en Cicero zijn nogal wat gelijkenissen: net zoals Cicero bent ook u een man van de retorica én van het recht, beiden zijn jullie zeer welbespraakt en scherp van tong, jullie gebruiken allebei bewust het schrijven om persoonlijke zichtbaarheid te verhogen (denk maar aan onze deo-weetjes). Jullie zijn beiden zeer nostalgisch en beschikken over de kunst van het prijzen en het beledigen tegelijk. Jullie houden van een redevoering om julliezelf de hemel in te prijzen en net zoals bij Cicero komt ook uw retorisch talent het best op dreef als u een tegenstrever heeft die u het waard vindt om van wederwoord te zijn.

Maar er zijn ook heel wat verschillen, de meest in het oog springende: u waagde u tot op heden niet aan politiek; bij u geen echtscheiding na 30 jaar zoals bij Cicero, maar in tegendeel een tweede huwelijksreis.

Geachte openingsredenaar,

U heeft het vervolgens in uw pleidooi over de vraag CUI BONO? Wie heeft er baat bij en over PRO DOMO, ons huis.

U beschrijft uw huis en al zijn kamers en u hangt, zoals u zelf suggereert, inderdaad een zeer nostalgisch beeld op, alsof u al jaren in datzelfde huis met diezelfde kamers woont, daar waar de realiteit evenwel totaal anders is.

Is het niet zo dat u U zelf samen met uw echtgenote Els nog niet zolang geleden uw intrek nam in een andere en totaal gerenoveerde woonst met alle mogelijke moderne snufjes en comfort, dito design meubels, alles van het allernieuwste en u, net u, komt ons een beeld ophangen dat we het bij het oude moeten laten want dat het nieuwe ons niet per definitie gelukkiger zou maken.

Ik weet dat de levering en plaatsing van het saniatir u zorgen heeft gebaard en ik neem aan dat u net daarom deze kamer in uw pleidooi achterwege liet, maar desondanks heb ik niet de indruk dat dat nieuwe huis u ongelukkiger heeft gemaakt, wel integendeel.

Ik kan alleen maar vaststellen dat uw eigen realiteit, pleit tegen uw eigen pleidooi.

Cui bono?

Heeft uw verzet tegen al wat nieuw is, niet veeleer te maken met het feit dat u bang bent van vernieuwingen, bang dat u niet meer zal meekunnen, dat de uitdaging te groot wordt en het gemakkelijker is uw dagdagelijkse gewoonten te kunnen aanhouden. Weerstand ontstaat nu net wanneer men zijn eigen belangen wil beschermen.

Individueel belang van één advocaat, kan natuurlijk niet primeren boven dat van alle advocaten. Maar weerstand is sowieso een noodzakelijk ingrediënt van verandering. Bijgevolg maak ik mij om uw weerstand niet zoveel zorgen. Immers, is het niet zo moeilijk om op een waarderende manier met weerstand om te gaan. Juist in die weerstand zit betrokkenheid en innovatiepotentieel.

U wil toch niet terug naar de tijd van de telex, stencileer- en de typmachines.

Ik had enige tijd geleden de kans om op onze rechtbank in de archieven boven de trap in het lokaal van wijlen onze baliesecretaresse mevrouw Van Damme te mogen snuisteren. Dozen vol brieven getypt op doorslagpapier met behulp van carbonpapier. Een nog aanwezige stencileermachine bracht onmiddellijk de geur van doordringende inkt in mij naar boven. Ongezond en vuil werk dat ik als tiener ooit bij ons thuis mocht doen. Wil u daar naar terug? Velen hier aanwezig weten nog nauwelijks waar ik het nu over heb.

U zal het met mij eens zijn dat de komst van de PC ons leven toch veel gemakkelijker en comfortabeler maakte, althans zo komt het mij voor.

Ik ben het met u eens wat onze privacy bescherming betreft. Toen ik in de humanoria de fictieroman van George Orwell “Nineteen eighty four” las, reeds geschreven in 1949, en waarin een visie op de westerse wereld anno 1984 wordt uiteengezet met een overheid die elk aspect van het menselijk leven bewaakt en controleert, kon ik mij niet inbeelden dat amper 40 jaar later deze fictie, zich in realiteit zou kunnen afspelen.

Overall waar we komen, wordt alles geregistreerd: u haalde het zeer terecht aan gaande van betaalkaart, klantenkaart, camera's op elke hoek van de straat, trajectcontroles, nummerplaatherkenning, gezichtsherkenning, elke side die je op je PC bezoekt, alles wat je op je Iphone aanklikt, Covid Safe Ticket, ... en we lijken het meer en meer normaal te vinden.

Als advocaten en juristen in het algemeen moeten we waakzaam blijven. Ik durf hier te pleiten voor alertheid en een kritische ingesteldheid.

Openbare veiligheid en gezondheid zijn uiteraard prioritar, maar de maatregelen die tav de burger worden genomen moeten proportioneel blijven. Het risico bestaat dat we in een democratie evolueren naar wat sommigen nu al een pasjesmaatschappij noemen en dat onze bewegingsvrijheid op die manier definitief wordt aangetast. Privacy wordt voor onze maatschappij dan ook een grote uitdaging.

Maar ze wordt ook in ons beroep als advocaat een zeer grote en te bewaken uitdaging. Ons beroepsgeheim staat meer en meer op de helling.

De voorzitter van de OVB wijst er ons in zijn “Voorzitter op vrijdag” van 8 april zeer terecht op dat de op komst zijnde witwas verordening met een hyperreglementering ons beroepsgeheim dreigt aan te tasten. Vanuit twee commissies van het Europees parlement wordt een ontwerpverslag uitgebracht waarbij het beroepsgeheim niet zou gelden voor de bepaling van de rechtspositie van de cliënt, geen professionele geheimhoudingsplicht, dus ook geen vrijstelling van de witawasmeldingsplicht.

Onze cliënt moet er kunnen blijven op vertrouwen dat wat hij ons toevertrouwt bij ons blijft, ook in het kader van een advies teneinde het voor hem economisch meest gunstige scenario te bepalen. Als de staat meeluistert, dan betekent dit het einde van het Recht en daarmee ook de vrijheid en is er geen sprake meer van privacy!

Cui Bono?

Vooruitgang, beste openingsredenaar, is voor mij niet per definitie negatief. Vooruitgang betekent voor mij ook meer zorg dragen voor elkaar. Als eerste vrouwelijke stafhouder aan onze balie heb ik in de afgelopen maanden daar zeker trachten een prioriteit van te maken. Niet elke fout of inbreuk of onachtzaamheid moet onmiddellijk met een tuchtvervolging worden bestraft. Vaak kan een goed gesprek, een luisterend oor en wat moederlijke raad veel meer doen.

Ook de OVB heeft daar het afgelopen jaar heel wat aandacht aan besteed, hetgeen ten eerste wordt geapprecieerd. De webinars die werden georganiseerd, bleken onmiddellijk volboekt te zijn. Het was duidelijk een schot in de roos.

De OVB richtte de **commissie welzijn** op waar heel wat aandacht wordt besteed aan het welzijn van de advocaten en hun medewerkers. Immers, uit het onderzoek van de Advocatenbarometer 2020, uitgevoerd op vraag van de OVB, vanuit de nood aan een globaal beeld van de Vlaamse Advocatuur, met het oog op een meetinstrument om zo een toekomstgericht beleid uit te zetten, bleek o.a. dat heel wat advocaten bezorgd zijn voor overwerk of burn-out.

Binnen onze raad der orde werden ondertussen, naast onze per regio voorziene sociale begeleidings- en solidariteitscommissie, ook **2 vertrouwensadvocaten aangeduid waar advocaten in de vertrouwelijkheid bij terecht kunnen bij klachten over discriminerend, seksistisch of racistisch gedrag**. Deze advocaten krijgen vanuit de OVB een gedegen opleiding om deze taak naar behoren invulling te kunnen geven. Daar waar de meesten onder ons aanvankelijk dachten dat dit misschien ver gezocht leek, blijkt uit de praktijk dat dit geen overbodige luxe is.

Geachte openingsredenaar,

U verwijst in uw pleidooi naar Jason HICKEL en de paradox van de groeidwang:

Ondanks het feit dat technologie ervoor zorgt dat we bepaalde zaken efficiënter en dus sneller kunnen doen, lijkt het erop dat we hierdoor niet meer tijd hebben. Zoals u zelf zei: technologie wordt dus niet gebruikt om evenveel werk te verrichten in minder tijd, maar om meer werk te verrichten in evenveel tijd.

Ik treed u bij in deze stelling, maar niet in de conclusie die u eruit trekt: technologie zorgt ervoor dat er meer tijd vrij komt, maar zij bepaalt niet hoe we die vrijgekomen tijd gaan invullen.

Technologie en digitalisering kunnen hun nut hebben, maar alles hangt af van wat we er als mens en samenleving mee doen.

Wat die groeidwang voor het overige betreft: vergeet u niet dat we allemaal zoveel jaren langer leven. De Limburgers blijkbaar het langst van al en de inwoners van de streek rond Aalst en de Dender het minst lang, maar hoe dan ook ligt de gemiddelde levensverwachting voor vrouwen in België rond 83 jaar en voor mannen iets meer dan 78 jaar. Bovendien groeit de wereldbevolking exponentieel aan.

Er is dus nood aan veel meer goederen en over een veel langere periode. Er diende dus gezocht te worden naar mogelijkheden om meer en sneller te produceren. Vroeger was een vrouw van 56 jaar stokoud, versleten, ik denk niet dat ik aan dat beeld al voldoe. Ik ben dus zeer blij met die evolutie, die voor mij aanvoelt als echte vooruitgang.

U bent mijns inziens wat **pessimistisch** wanneer u het heeft over het ontstaan van een nutteloze klasse die niet alleen werkloos zal zijn, maar tevens zal vervallen in drugs en computer spelletjes.

In uw denken herken ik het Romeinse “panem et circenses”, brood en spelen waarmee het volk tevreden werd gehouden in woelige tijden. Vandaag de dag is er Netflix en wordt het eten tot in uw zetel geleverd.

Escapisme is van alle tijden, maar verandering en vernieuwing zijn dat ook.

Ik zie het dan ook wat optimistischer: de mens is veerkrachtig en creatief. Er zijn opportuniteiten bij de vleet.

Bovendien heb ik zeer veel vertrouwen in de nieuwe generaties. Er zitten heel wat jonge briljante geesten bij die de **voortrekkers** zullen worden van onze samenleving. Kijk maar naar de problematiek rond de klimaatverandering, het is een beweging van jongeren die de bewustwording in gang zette en ze vooruitduwt.

Deze generatie jongeren zoekt zeer bewust naar een andere en meer kwaliteitsvolle manier van leven. Zij zijn milieubewust, wensen duurzame materialen, ze zoeken de korte keten op, ..

Geachte openingsredenaar,

Ik heb trouwens uw Afrikaans gezegde opgezocht : “als je denkt dat je te klein bent om het verschil te maken, heb je wellicht nog nooit de nacht met een mug in je kamer doorgebracht.”

Ik kwam terecht op een pagina van bol.com met volgend resultaat “wijsheden tegeltje met spreuk over dieren” voor slechts 16,95 €. Een typisch hollands blauw-wit keramisch tegeltje, nog steeds op voorraad. Misschien een leuk cadeau, voor één van je kamers in je nieuwe huis?

Geachte openingsredenaar, U pleit voor een kritische ingesteldheid wanneer het gaat om **verbouwingswerken aan ons huis** die met ons beroep en de juridische wereld te maken hebben.

Daarin volg ik u.

We worden overstelpt met regelgeving, vaak minder goed gemaakte wetten, gevolgd door een resem reparatiewetten juist omdat de initiële wet onzorgvuldig was opgesteld, er onvoldoende aandacht aan de overgangsregels was besteed, om nog niet te spreken van de vaak ontbrekende uitvoeringsbesluiten en daardoor onmogelijk toe te passen wetten,...

De talrijke potpourri wetten, de nieuwe wetboeken waarmee we worden overrompeld maken dat advocaten met 20, 30 en 40 jaar ervaring alles opnieuw moeten gaan bekijken en niet meer op hun parate kennis kunnen voortbouwen!

Waarom worden bij hervormingen geen eenvoudigere wetten ipv ingewikkeldere wetten gemaakt? Waarom werd de beroepstermijn in strafzaken van 15 dagen naar 30 dagen gebracht en niet naar 1 maand zoals in burgerlijke zaken? Eenvormigheid zou nochtans de rechtzekerheid ten goede komen.

Ik ben het niet met u eens wanneer u stelt dat meer efficiëntie en digitalisering niet kunnen bijdragen tot advocaten en magistraten die zich beter in hun vel voelen.

Wanneer ik mijn strafdossier in mijn digitale box ontvang en hem daar op gelijk welk ogenblik kan nalezen dan zal dit zeker bijdragen tot een beter gevoel. Ik zal niet eerst de file moeten trotseren om toch nog tijdens de openingsuren van een griffie te arriveren en vervolgens na bemachtiging van het dossier over te gaan tot het fotograferen of op een scherm te gaan lezen en daar foto's van te maken.

Ik zal mij op een veel comfortabelere manier kunnen organiseren en de tijd die ik anders in mijn wagen doorbreng of wachtende aan de kiosk op de griffie tot het mijn beurt is om het scherm te kunnen bekijken, op een veel aangenamere en nuttigere manier kunnen invullen. Misschien is er dan ook voor mij wat quality time.

Het is hierbij van essentieel belang dat de overheid samenwerkt met de lokale balies en de OVB en dat digitale systemen op elkaar worden afgestemd en met elkaar compatibel zijn. Het kan toch niet dat een zelfde systeem op het parket anders werkt dan op de griffie van een rechtbank, het kan toch niet dat op het niveau van de rechtbanken van eerste aanleg er geen eenvormig softwaresysteem bestaat,...

Het valt te betreuren dat de wetgever een wet uitvaardigt waarbij zij oplegt dat de vonnissen worden doorgemailed, maar de griffies op dat ogenblik hiertoe nog niet in staat zijn bij gebrek aan personeel of een adequaat computersysteem,... daar gaat het hem om. Waarom kunnen wij onze conclusies in strafzaken nog steeds niet via e-deposit of DPA neerleggen, zoals in burgerlijke zaken? **Dit soort incongruenties maakt mensen ongelukkig.**

Hoog tijd dat de extra financiële middelen die onze minister van justitie ter beschikking heeft hiervoor woren ingezet. **Enerzijds betreft het 500 miljoen aan extra budget, anderzijds komt daar nog 100 miljoen euro bovenop voor de gefaseerde digitalisering van justitie binnen het kader van het Europees plan voor herstel en veerkracht.**

Geachte minister, ik ben verheugd dat u ondertussen bent aangekomen en wij appreciëren dat u de moeite deed ondanks uw bijzonder drukke agenda, af te zakken naar Erembodegem. U zal het met mij eens zijn dat er nog veel werk aan de winkel is.

Ik ben er mij van bewust dat al heel wat inspanningen werden geleverd en niet alles in één keer kan worden gerealiseerd, maar starten bij de basis en systemen ontwikkelen die compatibel zijn op elk niveau lijken mij essentieel.

De voor de advocaten ontwikkelde softwaresystemen moeten kunnen aansluiten op de systemen ontwikkeld door de overheid. **De overheid dient samen te werken met de orde van Vlaamse balies, zodat alle actoren van justitie gaande van de politiediensten, tot de parketten, griffies, rechters, de advocaten toegang hebben tot compatibele systemen.**

Dit is in het belang van de rechtsonderhorigen, zodat dossiers op een zo kort mogelijke doorlooptijd, met eerbiediging van de rechten van verdediging, kunnen worden behandeld en aanleiding geven tot een uitspraak. Geen wachttijden van jaren zoals op hof van Beroep te Brussel.

Goed opgeleide rechters en advocaten zijn daarvoor onontbeerlijk. Advocaten moeten hun tijd op een efficiënte wijze kunnen invullen zonder hun tijd te verdoen met nutteloze verplaatsingen zoals voor de inzage van een politioneel of maatschappelijk verslag of voor een strafdossier of om te weten te komen of er een advocaat voor een beklaagde of een mogelijke BP ondertussen zijn tussenkomst heeft gemeld. En dit alles tijdens de beperkte openingsuren van de desbetreffende griffie.

Dit is niet meer van deze tijd! **Deze info moet op elk moment voor de advocaat consulteerbaar zijn.**

Centralisering, mijnheer de openingsredenaar, u lijkt een duidelijke tegenstander alhoewel ik hier en daar in uw pleidooi toch openingen zie. Is een fusie, want daar gaat het hier toch over, tussen de Oost-Vlaamse balies wenselijk, noodzakelijk of net niet?

Ik ben geen uitgesproken voor- of tegenstander van centralisering op zich.

Ik ben wel op zoek naar de wijze waarop we onze dienstverlening kunnen optimaliseren, op welke wijze we een uitmuntende kwaliteit kunnen verlenen met een minimum aan middelen die zo efficiënt mogelijk worden ingezet.

Ik geef een klein voorbeeld: wanneer elke balie een volledige bibliotheek ter beschikking wil stellen aan haar advocaten, kost dit 3 keer zoveel om hetzelfde aanbod te kunnen brengen. Wanneer je de middelen samen inzet, kan je met dezelfde kost 3 keer zoveel voor al de Oost-vlaamse advocaten aanbieden.

Wanneer je een **goed opgeleide baliejurist** hebt voor bv vertrouwelijke briefwisseling dan kan je die inzetten voor de drie balies samen en zal die medewerker nog meer expertise opdoen, wat dan weer ten goede komt aan onze advocaten. **Een stafhouder met een grotere staf met elk zijn specialisatie, droomt u daar ook niet van?**

Centralisering leidt evenwel niet steeds tot betere werkprocessen. Een geslaagd proces van centralisering moet op elk moment rekening houden met de advocaten binnen onze balie, het mag in geen geval leiden tot vervreemding, maar moet net het tegendeel beogen: onze advocaten moeten er beter van worden.

De essentie is dat we werkprocessen optimaliseren zonder het **menselijke aspect** van een kleinere balie te verliezen.

Drie belangrijke psychologische behoeften mogen volgens mij hierbij niet uit het oog worden verloren: elke balie moet voelen dat zij belangrijk is, ze moet autonomie ervaren en zich verbonden voelen. Zelfsturende balies met een lokale verankering die het best aansluit bij de specifieke noden en behoeften én tegelijk ondersteuning krijgt op diverse vlakken vanuit de overkoepelende structuur.

Is het niet dat dat juist de OVB beoogt? Is er dan nog een fusie nodig en evolueren we niet veeleer automatisch naar een OVA?

Ik heb in elk geval op de openingsrede van de balie **Gent** in de repliek van Stafhouder Moerman de duidelijke uitgestoken hand naar Dendermonde en Oudenaarde gehoord:” balie Gent is klaar voor de fusie”.

Op de openingsrede in **Oudenaarde** heb ik Stafhouder Van Hoey heel duidelijk horen zeggen en ik citeer: ”balie Oudenaarde is vanzelfsprekend bereid tot een verregaande samenwerking op diverse vlakken.

De meerwaarde van een op elkaar afgestemd tuchtbeleid, werking BJB en administratieve opvolging kan hierbij centraal staan. Met een samenwerking kan al heel wat verwezenlijkt worden.”

Ikzelf heb zeer duidelijk op de lunch van Stafhouder Moerman in Gent gesteld dat ik ervan overtuigd ben dat we gelijklopende problemen en uitdagingen hebben en streven naar een balie waar de advocaat zich verbonden voelt, naar advocaten die doorgedreven professioneel werk afleveren met de nodige aandacht voor onze deontologie, maar dat voor balie Dendermonde op dit ogenblik de meerwaarde van een fusie nog niet duidelijk is.

Onze balie werkt performant, wij staan zeer dicht bij onze advocaten, kennen onze advocaten, de opvolging permanente vorming gebeurt strikt zodat wij omzeggens geen zondaars hebben, de controle derdenrekening gebeurt adequaat en punctueel, wij hebben een beleid uitgewerkt wat witwasreglementering betreft, baliebijdrages worden tijdig geïnd, en dit voor zover we tijdig facturen kunnen uitsturen.

Wij beschikten als één van de eerste balies over een specifieke reglementering voor de bijstand aan minderjarigen, wij werkten een reglement uit met voorwaarden waar advocaten die een gerechtelijk mandaat willen opnemen zoals bewindvoerder of schuldbemiddelaar aan moeten voldoen en volgen dit rigoureuus op. Wij hebben een uniek BJB systeem dat van intake tot verbetering door een team van eigen advocaten wordt opgevolgd,

Of we nu fusioneren, samenwerken of op een andere manier onze krachten bundelen, ik denk dat het nuttig kan zijn na te denken op welke wijze we op diverse domeinen onze baliewerking kunnen professionaliseren in het belang van al onze advocaten en de burgers om op die wijze nog beter en vooral efficiënter dan vandaag ten dienste van hen te staan.

We moeten immers vaststellen dat de talrijke wijzigingen op alle mogelijke vlakken heel veel inspanningen vergen van een beperkt aantal baliemedewerkers, de Stafhouder en de leden van de raad, dit vaak kosteloos of tegen een beperkte vergoeding.

We moeten immers streven naar top advocaten en daarmee bedoel ik advocaten die een doorgedreven opleiding krijgen, die kwaliteitsvol werk afleveren die een meerwaarde geven aan elk dossier, die de deontologie eigen aan ons beroep - en waardoor we ons van vele andere juridische beroepen onderscheiden- in de vingers hebben en een beroepsondersteunende balie structuur die ervoor zorgt dat die doelen kunnen worden gerealiseerd en waarbij de voorhanden zijnde middelen zo efficiënt mogelijk worden ingezet.

Voor mij is de structuur waarin dit gebeurt niet zo belangrijk, wel de professionele wijze waarop en waarbij het welzijn van de advocaat niet uit het oog wordt verloren. Digitalisering kan hier zeker toe bijdragen.

Van in het begin moet duidelijk worden bepaald wat we willen realiseren door samen te werken, wat is de finaliteit van een eventuele **centralisering**?

Balie Dendermonde steekt in die zin zeker de hand uit naar Gent en Oudenaarde om in kaart te brengen welke meerwaarde we al dan niet door samen te werken op diverse domeinen voor elkaar zouden kunnen betekenen.

Laat het ons als een eerste date beschouwen en wie weet komt er ooit een standvastige relatie van die eindigt in een mooi huwelijk, weliswaar met drie.

Misschien is deze repliek, geachte openingsredenaar, ook veeleer een akte van liefde geworden...

Er rest mij enkel nog U allen te danken voor uw volgehouden aandacht, de openingsredenaar voor zijn schitterende bijdrage aan deze avond en de voorzitter en het Bestuur van de jonge balie voor de organisatie van deze plechtige openingszitting.

Leve de balie Dendermonde.

Erembodegem, 21/04/2022

Lutgart Gillis
Stafhouder balie Dendermonde